

SKATTEMINISTERIET

Den 3. december 1993

Til

Folketinget Skatteudvalg

Dansk Speditørforening er i en henvendelse til udvalget kommet med en række bemærkninger til lovforslagets bestemmelser om frilagre og toldoplag.

1.a. Foreningen beder om, at det præciseres i lovforslaget eller i bemærkningerne dertil, at det ikke er hensigten, at der skal ske en egentlig fysisk bevogtning af frilagre, samt at det i øvrigt klargøres i forslaget, at allerede givne bevillinger til offentlige toldoplag kan konverteres til frilagre, såfremt der kan påvises et reelt behov herfor.

1.b. Foreningen ønsker, at lovforslaget indeholder klare kriterier for fastlæggelsen af en ansøgers behov for frilager.

1.c. Foreningen opfordrer til, at der også fastsættes regler om, at varer fra andre EF-lande kan oplægges afgiftsfrit på frilager, selv om varerne ikke eksporteres til tredjelande.

1.d. Foreningen ønsker, at der udarbejdes en dansk positivliste over såkaldt »sædvanlige behandlinger«.

2. Foreningen opfordrer til, at dansk erhvervsliv får adgang til alle muligheder for toldoplag, der er hjemlet i EF's lovgivning.

Hertil bemærkes:

Ad 1.a. Speditørforeningen har forespurgt om rækkevidden af vendingen »bevogtes af de statslige told- og skattemyndigheder« og herunder bedt om, at det præciseres, at en egentlig fysisk bevogtning af frilageret ikke er tilsigtet.

Jeg kan bekræfte, at en egentlig fysisk bevogtning af frilagrene ikke i almindelighed er tilsigtet.

Jeg agter ved Folketingets 2. behandling at stille vedlagte ændringsforslag til § 49, stk. 1, og henviser i øvrigt til de tilknyttede bemærkninger.

Jeg finder i øvrigt ikke, at det er nødvendigt at præcisere i loven, at eksisterende bevillinger til offentlige toldoplag kan konverteres til frilagre. Bevillingerne til offentlige toldoplag vil kunne ændres til frilagre. Det skal dog kunne dokumenteres over for de statslige told- og skattemyndigheder, at der er et behov for frilager, herunder at der er tale om oplæggelse af varer fra EF-lande, der er bestemt til udførsel til tredjelande.

Ad 1.b. Det er foreslået, at der kan meddeles bevilling til frilager på steder, hvor der er et særligt behov. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse om bevilling til offentlige toldoplag, dvs. oplag, hvor alle kan oplægge varer. En præcisering af begrebet behov findes – som også nævnt af foreningen – i Skatteministeriets cirkulære om udstedelse af bevillinger til offentlige toldoplag. Foreningen anfører, at cirkulæret anvender udtryk som »typisk«, »vis konstant udnyttelse« og »rimelig udnyttelsesgrad«, der kan synes vage.

Jeg kan oplyse, at formålet med cirkulæret først og fremmest er at give Told- og Skattestyrelsen retningslinjer for administrationen af toldlovens bestemmelser. De anvendte udtryk afspejler det forhold, at oplag (frilagre) kan anvendes til vidt forskellige varer og med varierende omsætningshastighed. Et system med eksempelvis faste beløbsgrænser og procenter for udnyttelsesgraden vil derfor ikke være et hensigtsmæssigt arbejdsredskab. Jeg er i øvrigt ikke bekendt med, at Told- og Skattestyrelsens konkrete administration af cirkulæret har givet anledning til kritik. Jeg finder desuden, at cirkulæret giver de berørte virksomheder en mulighed for at vurdere, hvorvidt det kan nytte at indgive en ansøgning om toldoplag – og i øvrigt vil spørgsmålet jo altid kunne drøftes med den lokale told- og skatteregion.